

KYRKOBLAD

FÖR

FALKÖPINGS PASTORAT

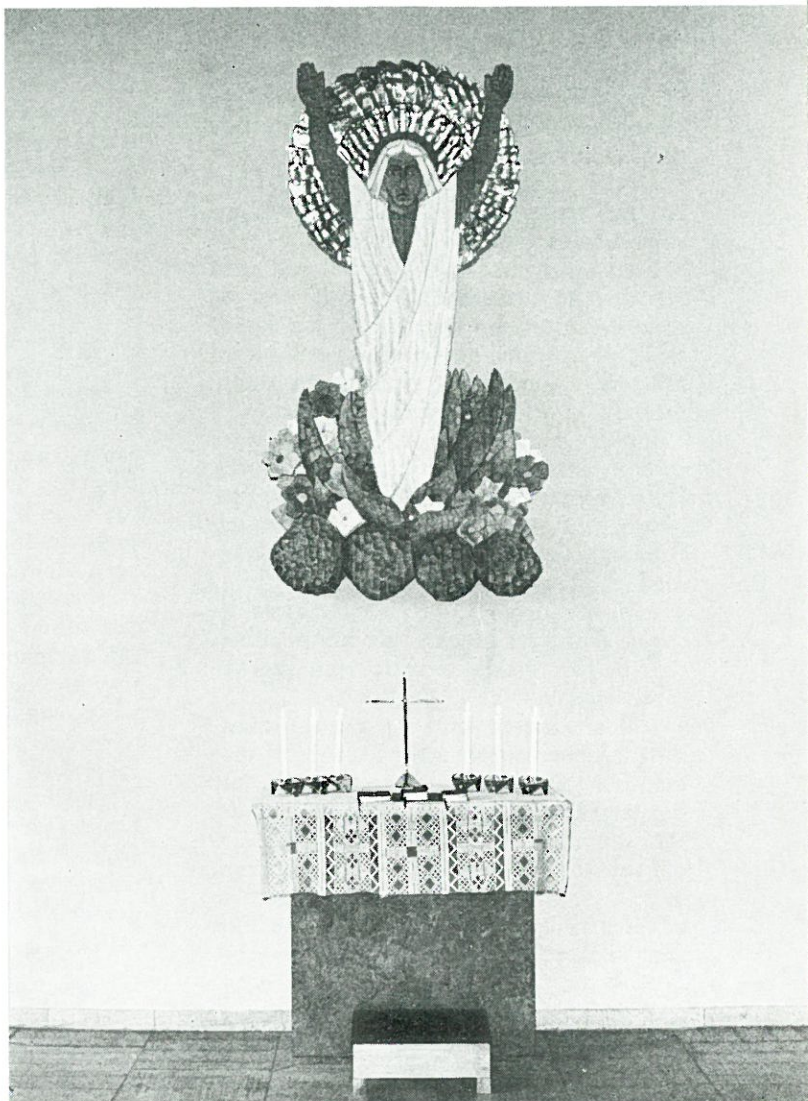
NR 1 FASTAN OCH PÅSKEN 1974

* Upp, min tunga, Att
lovsjunga Hjärten,
som på korsets stam
För oss blödde,
Led och dödde Som
ett menlöst offer-
lamm. Han ur grif-
ten, Efter Skriften, Nu
i ära träder fram.

Sv. Ps. 106 v. 1

*Reliefen "Mot strålan-
de ljus" i Uppståndel-
sens kapell.*

Foto: Sven Ihs.

Församlingen — en helande miljö

Den blinde Bartimeus vid Jerikos stadsmur, var inte längre någon ung man. Han hade fått sin inkomst genom att forma sin hand till en tiggarskål. Handen hade förstelnat som en bön efter något, men bakom fanns en människa som längtade efter någon, som kunde hjälpa. Han levde på dem som gick förbi. Säkerligen hade både han och hans föräldrar prövat alla mänskliga möjligheter. Nu hade ryktet om Jesus från Nasaret nått honom. Jesus som

stannade till inte för att ge en allmosa utan för att hela människor, för att öppna de blindas ögon, så att de kunde se Messias och delta i lovsången på vägen upp till Jerusalem. När han nu fick höra att Jesus kom vägen förbi, måste han bryta sin tystnad och ropa: "Jesus Davids son förbarma dig över mig". Det var många som ville tysta ner honom, men han ropade ännu mycket mer. Nu eller aldrig tänkte Bartimeus. Ur all hopplöshet och ur alla besvikelser växte en bön fram fylld med visshet att få se Jesu ansikte.

Mot strålande ljus

Bilden som pryder första sidan visar den nya skulpturen i Uppståndelsens kapell på Nya kyrkogården. Konstnären Harry W. Svensson, Fägre, har skulpterat den och han skriver nedanstående om sitt konstverk.

Under mottot "Mot strålande ljus" har jag arbetat fram en relief för Uppståndelsens kapell i Falköping.

Som motiv har jag valt den segrande Kristus, en uppståndelsegestalt som en linje mellan två världar, där jag framställt jorden med dess grönska och blommor, den jordiska lyckan, men också med stenig och ogästvänlig vegetation.

Ur det grönskande bladverket stiger figuren fram och uppåt mot ett annat, fullständigare och hållbarare ljus; det himmelska och eviga ljuset, som jag framställt som en gyllene, rund och därmed oändligt lysande skiva.

Min förhoppning är den att altarbilden skall få ett innehåll av hoppfullhet, ro och förtröstan, oavsett vem betraktaren än är.

Väl medveten om att många människor i meditation inför min relief inte med ens kan finna min tänkta linje, har jag sovrat fram det i bild och tanke, som jag anser vara av största värde.

Den starkt dominerande cirkelskivan, belagd med blodguld i två färger är också tänkt att svara bildmässigt mot den vackert formade korväggen.

Nödrotet har inte tystnat, men har vi tystat ned det i Kristi Kyrka. Du känner igen orden från vår högmässa: Herre förbarma dig över oss . . . Går vi förbi eller stannar vi till inför människors tysta nödrop?

"Jesus från Nasaret går här fram än som i gången tid. Löser ur vanmakt ur synd och skam. Skänker sin kraft och frid: Himmelriket är nära."

I vår församling finns så många ensamma, sjuka, besvikna, trötta . . . Vågar vi lyfta fram nöden i påtaglig förbön? Vågar vi vara Jesu öra och lyssna på människorna? Tystar vi ner vår egen nöd eller låter vi den bli bön?

Den helande kraften finns, de läkande händerna kan sträckas ut, de förlösande orden kan ge människor ny frimodighet. Vågar vi räkna med Jesu närvaro? "Det var våra krankheter han bar, våra smärtor dem lade han på sig . . . och genom hans sår bliva vi helade." Jes. 53: 4—5.

Skriv ned din nöd i ett brev, skicka det till någon präst eller kom med det till förbönsgudstjänsterna i Mössebergs kyrka. När vi i ensamhet kämpar med våra svagheter, får vi ofta kramp, men när vi gemensamt bär fram det inför vår Herre, så löser han oss, så att vi kan lägga av allt som tynger oss. "Jesus Kristus är vår hälsa, som oss alla ville frälsa." Ps. 188: 1. Församlingen blir en helande miljö, där Jesus får förlåta synder och hela våra brister.

Stig Luttermark.

S:t Olofs kyrkas gamla kalk från 1645.
"Välsignelsens kalk"

FÖR DIG

Vad gäller det? Jaså, Nattvarden. Vet du, det är något som jag aldrig förstått mig på, fastän jag visst inte är negativt inställd. Det är något mystiskt över det hela, tycker jag, och om det nu är något med nattvarden, så är den väl till för s. a. s. den inre kretsen. Inte skulle det passa att en sån som jag kom, jag med mina tvivel och frågor, med mina många misslyckanden. Käre vän, jag hoppas du som tänker ungefär så här läser dessa rader, för de är ett försök till hjälp just för dig. Tro inte, att den som satt sitt namn här under är färdig med nattvarden, förstår den, menar jag. Den är

verkligen som du själv säger något mystiskt. Det tyckte nog de första lärjungarna också. Inte begrep de mycket. Men de fick vara med alla ändå — också Judas. Jesus har aldrig sagt, att man först måste förstå och sen komma. Han har sagt: Tagen och äten och dricken härav alla.

Sen vad det beträffar med den inre kretsen, som du sa', så vill jag säga dig, att nattvarden inte är till för några elitkristna — var finns det sådana — utan för vanliga kristna, också för den som tycker det är för pretentiöst att kalla sig kristen, men som känner dragning till Jesus och det han sagt. Den som går fram till nattvardsbordet bekänner inte på något sätt att han är en färdig kristen utan en som är på väg i det här fallet på väg fram till Jesus för att på nytt få förlåtelse och ny kraft och hjälp att bättre visa något av Hans kärlek därute.

Det där med värdig eller ovärdig har satt myror i huvudet på många eller rättare gör att många i dag också inte vågar komma, för tänk om jag är ovärdig. Vet du, värdig är inte den som känner sig värdig — då fick man allt vänta — utan tvärtom, den som just känner sig ovärdig att gå fram — och vem gör inte det. Varför deltar jag själv, är det för att jag är präst, för att det hör till, nej det är för att få hjälp, effektiv hjälp mot tröghet och ljumhet och olust i det andliga. Det är för att få möta Honom till ny kraft och inspiration. Och Han har sagt, att jag får komma.

Ett annat ord för nattvarden är KOMMUNION, det betyder GEMENSKAP med Kristus och med min nästa. Ingenstans på jorden är den så starkt manifesterad som vid nattvardsbordet. Prova själv. Han som är värd vid Bordet säger: Den som kommer till mig kastar jag sannerligen icke ut.

Uno Mårtensson.

LUTHERHJÄLPENS I FALKÖPING
postgirokontonummer 23 16 56-0

SVENSKA KYRKANS MISSION
postgiro 90 74 38 Uppsala

Lutherhjälpens fasteaktion: "Dela

Är mottot för LUTHERHJÄLPENS FASTEINSAMLING

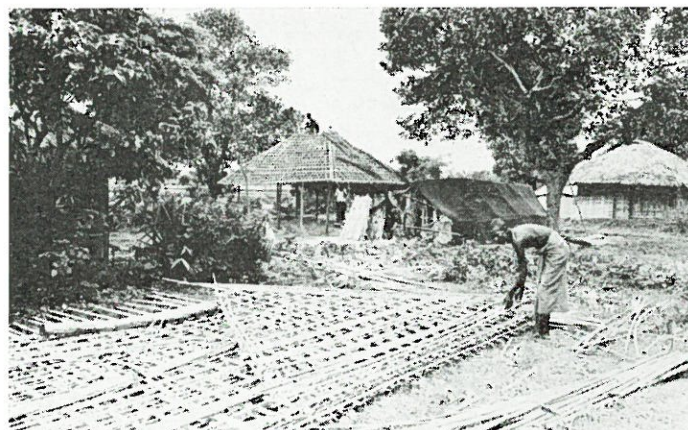
"Gud har skapat människosläktets alla folk" (Apg. 17:26)

"Kristus har dött för alla" (2 Kor. 5:15)

"Här är icke jude eller grek, här är icke träl eller fri, här är icke i Kristus Jesus (Gal. 3:28)

1974 års fasteaktion vill framhålla samhörigheten mellan människor av olika ras, religion och nationalitet. "Dela med dig — vi hör ihop" är temat för fasteaktionen.

Svårigheterna är många och stora i hjälparbetet i Bangladesh. Men arbetet går framåt. Hus efter hus, by efter by byggs upp igen ur krigets förstörelse.

Här nedan några exempel

Den frivilliga u-hjälper
miljoner kronor

Om varje hem avstod en
aktionen ge 130 miljoner

Ingenstans blir kronan

3 kr räcker till tbc-

10 kr räcker till en r

15 kr räcker till med

50 kr räcker till böck

150 kr räcker till en c

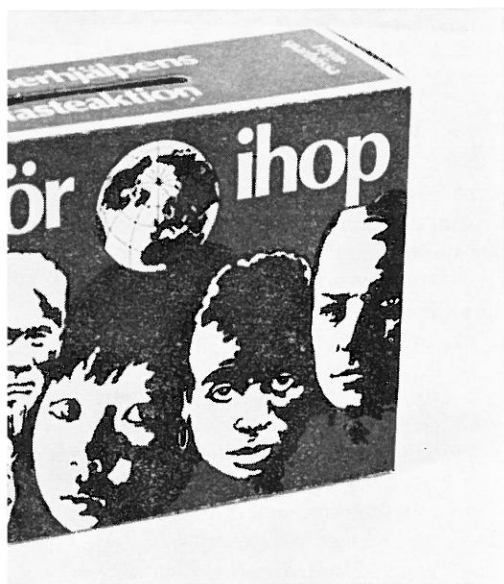
350 kr räcker till en c

SPARBÖSSAN lämnas vid gudstjänster på 5:te sönd. i fastan (31/3) och Palsmåndagen eller till prästerna före eller efter Palsmåndagen. — Det går bra att använda POSTGIRO

med dig – Vi hör ihop”

an och kvinna: alla ären I ett

å hjälp som SPARBÖSSAN förmedlar:

Sverige uppgår på ett år till cirka 120

ona varje dag under fastan, skulle faste-

mycket värd som i u-länderna

cin för tio barn

5g torrmjölkk om dagen i åtta månader

1 att bota en leprasjuk

för en skolklass i Afrika

el brunn med friskt vatten

el bostad åt en flyktingfamilj

4). Den kan även lämnas på pastorsexp.
RTET som bifogas detta KYRKOBLAD.

Resultatet av fasteaktionen kan betyda liv eller död för tusentals människor i de torkdrabbade delarna av Afrika. Här en bild från Etiopien, där Lutherhjälpen stöder ett omfattande hjälparbete.

Krigets skugga i Mellanöstern drabbar oskyldiga människor. Barnen lär sig tidigt vad rädsla är.

Varför finns så många samfund och kyrkor?

Ibland möter vi människor, som motiverar sin kritiska eller tveksamma inställning till kristendomen med ungefär dessa ord: "Vad skall man egentligen tro? Det finns ju så många kyrkor och olika åsikter". Ungefär som den samaritiska kvinnan sade: Vi tillber på berget Garizim, men ni judar anser, att i Jerusalem finns den rätta platsen.

Vad skall vi svara på den invändningen? Stundtals är den kanske ett uttryck för den obotfärdiges förhinder. Jag har en ursäkt att inte ta ställning. Men vi får ju inte blunda för att den kan vara en allvarligt upplevd svårighet. Vi har ju Jesu ord: "För att världen skall förstå..."

Kyrkbladet har låtit frågorna gå vidare till representanter för några olika samfund här i vår stad. Behöver vi till den inre enheten också en yttre? Kan man se mångfalden som en rikedom? Vad fattas fortfarande i vår gemenskap? På vilket sätt kunde gemenskapen ytterligare markeras utom i de former för gemenskap vi redan har här? Kan vi för den yttre enheten ge upp något som synes oss vara väsentligt i vårt eget samfund? Ligger en sammanslagning som ett mål i framtiden?

Pastor PONTUS AHLGREN,
Svenska Missionsförbundet:

Jag förstår mycket väl de människor som är konfunderade inför de många trosamfund. De känner inte till att skillnaderna mellan samfunden inte är så stora. Samfunden har växt fram i en viss historisk situation och präglats av detta. På djupet finns det en enhet som har sin grund i Jesus Kristus.

Men på något sätt måste denna inre enhet ta sig uttryck. Det stora allkristna mötet i Göteborg, G 72, var ett fint exempel på en sådan gemenskap. Falbygdens Korståg ett annat. Jag anser dock att vi måste komma längre i gemenskap. Vi kommer inte ifrån Jesu bön "att de alla må vara ett för att världen skall förstå". Att förverkliga den bönen måste vara målsättningen.

Men mångfaldens rikedom då? Ja, den behöver vi eftersom vi människor är så olika och har så olika behov. Det vore olyckligt om alla skulle vara tvungna att formas efter samma trosmodell. Jag anser att det i en församlings arbete ska vara en sådan bredd, att allt trons liv får rum. Då leder inte mångfalden till splittring utan till tros- och församlingens berikande.

Ekumeniken har på vissa orter lett till att flera mindre enheter gått samman i en större. Detta har i de fall jag känner till medfört nya möjligheter och ny glädje. Falköpings Kristna Samaritaskommitté står just inför en omorganisation, som ger oss möjlighet att på ett bättre sätt erbjuda evangelium. Jag hoppas att alla församlingar ställer sig positiva till förslaget. Det är ett steg i rätt riktning, om än litet.

Jesu svar till den samaritiska kvinnan, som stod undrande inför den tidens splittring, ger besked om vad som är väsentligt. "Det är varken på detta berg eller i Jerusalem som ni skall tillbedja... sanna tillbedjare skall tillbedja Fadern i ande och sanning". Det har ingen större betydelse om jag tillbeder i S:t Olofs kyrka eller i Missionskyrkan. Det är inte formen eller platsen som är avgörande utan om jag beder i ande och sanning, om mitt gudsförhållande är uppriktigt, ärligt, sant.

Får detta vara ledstjärnan för vårt fortsatta ekumeniska arbete, tror jag att allt fler ska förstå att samtliga samfund vill förmedla Guds erbjudande om liv och glädje i Jesus Kristus.

Pastor HARRY BÄHR,
Pingströrelsen:

Att i några få spaltmillimeter ge ett uttömmande svar på dessa frågor synes mig helt omöjligt. Jag skisserar dock några meningar, som får ses som min uppfattning i dessa frågor.

1) Frågeställaren har i viss mån redan besvarat frågan "om de många kyrkorna och samfunden". "De är i många fall en välkommen ursäkt för den obotfärdige att inte ta personlig ställning."

2) FRÅGAN OM INRE OCH YTTRE ENHET — är i högsta grad en andlig fråga. Jag tror dock att om den inre enheten är stark — alltså är och förblir det primära, så är den yttre en sekundär betydelse.

3) BETR. MÅNGFALDEN AV KYRKOR OCH SAMFUND — så kommer ju den som ett resultat av de andliga rörelser som gått fram i tiden, där speciella bibelsanningar varit dominerande. Mångfalden kan bli till välsignelse om man är villig att hålla fast vid dessa bibliska sanningar som våra fäder kämpade för, men också vara öppen för de nya strömningarna på den andliga fronten.

4) ANGÄENDE GEMENSKAPEN I VÅR STAD — så upplever jag den som mycket god. Dock är det väl så att det finns ingenting som inte är så bra att det inte kan bli bättre.

5) FRÅGAN OM ATT GE UPP NÄGOT I VÅRT SAMFUND FÖR ATT NÅ YTTRE ENHET — ser jag som en allvarlig fråga. Jag kan inte tänka mig att ge upp någon av de bibliska grundsanningarna i fråga om frälsning, de troendes dop, dop i Helig Ande eller NT mönsterbild ifråga om församlingsgemenskap.

6) TANKEN PÅ EN EVENTUELL SAMMANSLAGNING I FRAMTIDEN — beror naturligtvis helt på den andliga utvecklingen i vårt land.

Pastor HÅKAN LANG,
Svenska Alliansmissionen:

Det är helt tydligt att den enhet de kristna emellan som NT talar om i första hand är en inre, andlig enhet. De kristna är "ett i Kristus". Men lika självklart är det att denna inre gemenskap också visar sig utåt. Det nytestamentliga idealet är väl vad man skulle kunna kalla: Kristi kyrka eller Kristi församling på varje ort.

Den inre enheten finns idag likaväl som den fanns i den första kristna församlingens tid. Däremot lyckas vi dåligt med att visa denna enhet utåt. Den uppdelning i en mängd kyrkor och samfund som vi har kan inte vara den bästa lösningen när det gäller att sprida evangeliet. Vist ligger det något i att olikhet i fråga om tempera-

ment och annat gör att vi känner oss mer hemma i en viss grupp än i andra. Men i himlen ska vi inte bli likriktade och ingen av oss tror väl att där ska finnas olika grupperingar.

Borde vi inte be om att också här på jorden kunna vara tillsammans på ett annat sätt än vad som nu är fallet. Och förresten — börjar vi inte redan att se ett svar på den bönen!? Till sist: det är trots allt ett under att Gud behagar att uppenbara sig mitt i all mänsklig begränsning.

Lektor SIGVARD PLITH,
Svenska Kyrkan:

Enligt Joh. 17: 21 beder Jesus i sitt avskedstal att hans lärjungar må vara ett. Ändock måste man konstatera att kyrkans historia — särskilt under vissa tider — blivit historien om en splittring Jesu lärjungar emellan. I vårt land bröts under 1800-talet den religiösa enhet, som i stort sett rått sedan reformationen, och grunden lades till den religiösa pluralism vi möter i våra dagars Sverige. Den frågan har därför ställts: Finns det egentligen en gemensam kristen tro?

För att förstå en religion räcker det inte att känna till en mängd detaljer beträffande trosuppfattningar och gudstjänstbruk. Man måste tränga djupare och försöka förstå vad det är för en särskild grundupplevelse, som bär upp det hela. Finns det då kristna kyrkor och samfund emellan trots alla dess olikheter i trosfrågor och organisation en gemensam för- enande grundupplevelse. Trots allt tror jag svaret måste bli jakande. På frågan vad som utgör den kristna grundupplevelsen, kan svaret endast bli ett: Kristusupplevelsen. Denna upplevelse är avgörande därför att den kristne — var han än hör hemma — menar sig uppleva Gud själv, när han möter Kristus.

För min personliga del menar jag att vi kristna — vi må tillhöra svenska kyrkan eller något av de fria samfundet — trots vår olika egenart står på samma grund, nämligen "Jesus Kristus och honom korsfäst".

Men vad vi behöver för att nå en allt större gemenskap och förståelse både i stör-

Forts. på nästa sida

Glöm inte sjömännen

Under våren kommer de viktiga kyrkliga kollektorna tätt. En av dessa är det årligen återkommande offret till Sjömansvården på Påskdagen. Många människor är säkert villiga att giva sitt erkännande åt arbetet bland sjömännen, men hur viktigt detta arbete är har säkert inte alla fattat. Det rör sig om ett världsomspännande arbete bland till största delen unga människor. Sjömanskyrkan vill vara ett kristet hem för den unga människan, som ideligen ute i världen utsätts för många faror och frestelser. Att sjömanskyrkan blivit till verklig nytta och välsignelse, därom vittnar de stora skarorna av besökare, som med glädje genast efter att ha kommit i land söker sig till kyrkans gudstjänster och övriga aktiviteter. För många blir också dessa besök till ett avgörande möte med Herren Jesus själv och det är ju till det, som arbetet slutligen syftar. **GLÖM INTE SJÖMÄNNEN! GLÖM INTE KOLLEKTEN PÅ PÅSKDAGEN!**

För Svenska Kyrkans Sjömansvård
Lars Magnusson

VARFÖR FINNS... Forts. från föreg. sida

re sammanhang och på hemmaplan är **kunskap** — kunskap om varandras historia och egenart. En gammal psykologisk regel säger också att det vi har ringa kunskap om gärna blir oss främmande och t. o. m. skrämmande.

Själv uppvuxen och fostrad i vår svenska kyrka fick jag förmånen att ägna flera år åt 1800-talets nyevangeliska väckelse i dess olika förgreningar. Den kunskap om rörelsens egenart och historia jag därunder vann ingav mig både förståelse och respekt, även om "fädernas kyrka" förbliver mitt andliga hem.

Därför tror jag att kunskap om varandras egenart är ett viktigt medel att skapa en djupare förståelse och enhet kristna grupper emellan utan att vi för den skull behöver uppge vår egenart.

Detta nummer av Kyrkbladet har redigerats av G. Möne.

KALENDARIUM

Onsd. 27 febr. *Fredriksbergs kyrka* kl. 19 *Passionsandakt*, Magnusson.

Torsd. 28 febr. *Luttra kyrka* kl. 14 *passionsandakt*, Luttermark.

Månd. 4 mars *Församlingshemmet* kl. 19 *Aktuell kväll*. "Till glädje med Jesus" — Missionen i blickpunkten.

Onsd. 6 mars *Församlingshemmet* kl. 19 *passionsandakt*, Luttermark.

Fred. 8 mars *Mössebergs kyrka* kl. 18.30 *förbön för sjuka*, Luttermark.

Tisd. 12 mars *Mössebergs kyrka* kl. 15 *missionsförsäljning*, 18 *andakt*, Luttermark.

Onsd. 13 mars *Fredriksbergs kyrka* kl. 19 *passionsandakt*, Möne. Flickkören.

Fred. 15 mars *Torbjörntorps skola* kl. 19 *Lutherhjälpsafton*, paketauktion.

Tisd. 19 mars *Fredriksbergs kyrka* kl. 15 *Vårbasar*. 18 *andakt*, Magnusson.

Onsd. 20 mars *Luttra Bydegård* kl. 19.30 *Församlingsafton med passionsandakt* — Etiopien i blickpunkten, Luttermark.

Fred. 22 mars *Mössebergs kyrka* kl. 18.30 *passionsandakt*, förbön för sjuka. Nattvard, Luttermark.

Tisd. 26 mars *S:t Olofs gård* kl. 16 *Vårbasar*, *Lutherhjälpsafton*, *andakt*, Möne.

Onsd. 27 mars *Församlingshemmet* kl. 19 *passionsandakt*. Möne.

Fred. 29 mars *Friggeråkers Bydegård* kl. 19 *Lutherhjälpsafton*, paketauktion. Komm. Bengt Kullenberg.

Månd. 1 april *Mössebergs kyrka* kl. 19 "Aktuell kväll" "Vi hör ihop" *Lutherhjälpsafton*.

Onsd. 3 april *Församlingshemmet* kl. 19 *passionsandakt*, Magnusson.

Månd.—onsd. i stilla veckan *S:t Olofs kyrka* kl. 19 *passionsandakter*, Möne.

Onsd. 17 april *Fredriksbergs kyrka* kl. 19 *Församlingsafton*. "Ung man minns gamla tider", kyrkoherde Bengt Larsson, Berg.